
2004-5-RE

CAUSA 2004-5-RE

Número de registre 156-2004. Recurs d'empara

AUTE DEL 29 DE JUNY DEL 2004

BOPA núm. 41, del 7 de juliol del 2004

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 25 de març del 2004 per la representació processal de la societat Rufer, SA mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 19 de desembre del 2003 i contra l'aute del 3 de març del 2004, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets fonamentals reconeguts a l'article 10 de la Constitució, atès que sol·licita al Tribunal Constitucional que dicti sentència en què atorgui l'empara sol·licitada, anul·li les decisions recorregudes, "declari l'obligació de la Sala Administrativa de pronunciar-se sobre el fet que en la subhasta, la societat As de Pic, SA hi acudí, va ésser present i actuà fent "dites" o "puges" per boca de tres persones a la vegada i sobre si tal actuació respecta o no (...) el principi de transparència i concurrència propi de la contractació pública, amb la sanció de nul·litat de l'adjudicació al licitant As de Pic, SA" i retrotregui les actuacions al moment immediatament anterior al pronunciament de la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, del 19 de desembre del 2003;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 23 d'abril del 2004;

Havent escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Herrero de Miñón.

Antecedents

Primer

El 9 de gener del 2002, la representació processal de la societat Rufer, SA va interposar una demanda jurisdiccional contra la desestimació per silenci administratiu del recurs d'alçada formulat contra l'acta de subhasta del Consell de Comú d'Encamp del 26 i del 30 de juliol del 2001, que

acordava l'adjudicació a favor de dues persones del domini útil de les parcel·les número 27 i 28 situades a la urbanització Sant Pere del Pas de la Casa i subhastades el 26 de juliol del 2001, per considerar que s'havien produït greus irregularitats en l'adjudicació dels terrenys i unes maniobres fraudulentament que vicien el principi de transparència i de concurrència de la subhasta. La societat Rufer, SA sol·licitava l'anul·lació de l'acta esmentada i que la societat recurrent fos declarada l'adjudicatària de la parcel·la número 27.

Mitjançant sentència del 30 de juny del 2003, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va rebutjar la demanda declarant que la desestimació tàcita per silenci del recurs d'alçada contra l'adjudicació de la subhasta de les parcel·les de la urbanització Sant Pere del Pas de la Casa era conforme a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa, i va condemnar la societat Rufer, SA al pagament de les costes processals causades.

Segon

El 10 de setembre del 2003, la representació processal de la societat Rufer, SA va presentar recurs d'apel·lació contra la sentència esmentada per considerar que l'adjudicació estava viciada perquè els dos adjudicataris de les parcel·les actuaven en nom de la mateixa societat i no ho van dir, i perquè el pagament de la meitat del preu de l'adjudicació no es va realitzar en el mateix acte de la subhasta. Així mateix, també considerava que el Tribunal de Batlles s'excedia en la seva sentència pel fet d'estimar que la societat recurrent havia actuat amb mala fe processal.

Mitjançant sentència del 19 de desembre del 2003, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va desestimar el recurs d'apel·lació interposat per considerar que el Comú d'Encamp havia actuat correctament en adjudicar "els drets subhastats a les persones físiques i no a l'empresa que els havia donat poders especials, fent-ho constar clara i expressament, tant els rebuts de pagament com en l'acord de ratificació del 30 de juliol. Altra cosa és que les persones físiques adjudicatàries del domini útil sobre les parcel·les vulguin, immediata o posteriorment a l'adjudicació, disposar el dret del que són titulars en favor d'una tercera persona mitjançant el corresponent negoci jurídic independent de l'adquisició per subhasta, però aquesta possibilitat no elimina l'eficàcia jurídica de l'adjudicació feta al seu favor", i va revocar el pronunciament que condemnava la societat Rufer, SA al pagament de les costes processals.

Tercer

El 2 de gener del 2004, la representació processal de la societat Rufer, SA va formular un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia del 19 de desembre del 2003, per considerar que la sentència recorreguda vulnerava el dret fonamental a obtenir dels tribunals una decisió motivada en dret reconegut a l'article 10 de la Constitució per incongruència d'omissió i per manca de motivació.

El 3 de març del 2004, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions per considerar que no "hi ha incongruència omissiva quan encara que la sentència no tracti expressament tots i cadascun dels raonaments que utilitza la part en defensa de la seva pretensió, la motivació sobre l'argument que utilitza la part es pot induir del conjunt de raonaments que conté la sentència, doncs la satisfacció del dret a la jurisdicció no exigeix una resposta explícita i pormenoritzada a totes i cadascuna de les al·legacions que s'addueixin com a fonament de la pretensió".

Quart

El 25 de març del 2004, la representació processal de la societat Rufer, SA va presentar un recurs d'empara contra la sentència del 19 de desembre del 2003 i contra l'aute del 3 de març del 2004, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a un procés degut reconegut a l'article 10 de la Constitució.

En el seu escrit de recurs d'empara, la representació processal de la societat recurrent manifesta que la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia vulnera el dret a un procés degut ja que "hi ha una manca total de motivació, ni tan sols s'esmenta en els resultats i encara menys en els fonaments de dret l'argument, fonament, greuge, motivació, en resum, la "causa petendi" d'aquesta part, basada en la irregularitat de què en una subhasta hi participi una persona moral (en aquest cas, la societat As de Pic, SA) representada simultàniament i activa per pluralitat de persones (tres)".

Per acabar, la representació processal de la societat Rufer, SA demana al Tribunal Constitucional que dicti sentència en què atorgui l'empara sol·licitada, anul·li les decisions recorregudes, "declari l'obligació de la Sala Administrativa de pronunciar-se sobre el fet que en la subhasta, la societat As de Pic, SA hi acudí, va ésser present i actuà fent "dites" o "puges" per boca de tres persones a la vegada i sobre si tal actuació respecta o no (...) el principi de transparència i concurrència propi de la contractació pública, amb la sanció de nul·litat de l'adjudicació al licitant As de Pic, SA" i retregui les actuacions al moment immediatament anterior al pronunciament de la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia del 19 de desembre del 2003.

Cinquè

El 23 d'abril del 2004, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què considerava que la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia del 19 de desembre del 2003 donava una resposta suficientment raonada a les al·legacions exposades per la societat recurrent, "sense que es produeixi cap incongruència omissiva (...). Per donar compliment al dret a la jurisdicció en la seva vessant del dret a la resolució motivada, no és necessari una motivació exhaustiva i detallada de tots i cadascun dels arguments exposats per les parts litigants, sinó que és suficient un raonament mínim sempre que del mateix se'n desprengui que la resolució no està viciada d'arbitrarietat". I afegeix que les resolucions recorregudes "malgrat no acceptar les argumentacions i pretensions del recurrent, donen resposta raonada i no arbitrària a totes les qüestions plantejades per les parts litigants".

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2004-5-RE per manca de contingut constitucional, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

En aquest cas es plantegen davant del Tribunal Constitucional, per via d'empara, dues qüestions diferents agrupades, a efectes dialèctics, sota una mateixa pretensió.

D'una banda, s'al·lega que les sentències de la jurisdicció ordinària contra les quals s'ha recorregut en empara no han respectat el dret constitucional a la jurisdicció pel fet de no ser congruents amb la pretensió al·legada en el seu moment. Segons el parer del recurrent en empara, aquesta incongruència radicaria en que les sentències en qüestió no responen a cadascuna de les argumentacions deduïdes en les al·legacions formulades pel recurrent i, per donar suport a aquesta tesi, aporta jurisprudència, tant d'aquest Tribunal Constitucional com del Tribunal Europeu dels

No obstant això, és evident que la congruència d'una sentència no depèn de la seva adequació a cadascuna de les raons adduïdes per les parts per donar suport a les seves pretensions, sinó de la plena resposta a les dites pretensions, la fonamentació de les quals, sempre i que estigui raonada de manera suficient, resta sotmesa a la llibertat del jutge. Segons la jurisprudència reiterada del Tribunal Constitucional, la congruència no exigeix del tribunal que jutja una resposta a cadascuna de les tesis de les parts, sinó la ponderació suficient de totes d'acord amb els criteris que només la jurisdicció ordinària pot decidir i controlar.

Per consegüent, el Tribunal de primera instància i el d'Apel·lació han procedit així, i no vulneren en res el dret reconegut a l'article 10 de la Constitució.

D'altra banda, el recurrent planteja qüestions relatives al dret i a la pràctica administrativa de les subhastes que manquen de contingut constitucional i, per consegüent, no poden ser plantejades davant d'aquest Tribunal per via d'empara.

Per tant, és procedent declarar la inadmissió a tràmit d'aquest recurs.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2004-5-RE, interposat per la representació processal de la societat Rufer, SA, contra la sentència del 19 de desembre del 2003 i contra l'aute del 3 de març del 2004, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la societat Rufer, SA, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 29 de juny del 2004.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat